

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **K.B. B.**
státní příslušnost Kamerunská republika
bytem naposledy 735 64 Havířov – Dolní Suchá, Pobytové středisko
Havířov, Na Kopci 5
zastoupený Mgr. Beatou Kaczynskou, advokátkou sídlem 737 01
Český Těšín, Masarykovy sady 76/18

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlím Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2020 č. j. OAM-1009/ZA-ZA11-K03-
2019, ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný rozhodl, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno. Žalobce namítal, že žalovaný porušil ust. § 3 správního řádu. Vyslovil přesvědčení, že při posuzování existence důvodů vylučujících udělení mezinárodní ochrany žalovaný nepřihlédl ke všem relevantním okolnostem. Poukázal na to, že pro trestný čin, kterým žalovaný opakovaně odůvodňuje existenci vylučující klauzule, byl odsouzen již v roce 2012 a v roce 2014 trest vykonal. Žalovaný proto pochybil, pokud se nevypořádal s otázkou, zda u něho nadále existuje důvod pro aplikaci § 15 a § 15a zákona o azylu. Pokud tento důvod vylučující udělení mezinárodní ochrany není dán, měl správní orgán meritorně přezkoumat, zda v jeho případě jsou dány důvody pro udělení mezinárodní ochrany.
2. Žalobce konstatoval, že po mnoho let žil v České republice legálně a nikdy zde nebyl odsouzen za žádný trestný čin. V případě, že by byl nucen vrátit se do Kamerunu, byl by vystaven hrozbě pronásledování, a to z důvodu jeho dřívějších politických aktivit, přičemž v minulosti byl policií několikrát zadržen. Ze zpráv o situaci v Kamerunu, které žalovaný shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Kamerunu, vyplývá, že tato země se potýká s vážnými problémy v oblasti lidských práv, jako jsou nezákonná či svévolná zabití, včetně zabití, spáchaných bezpečnostními složkami, svévolné věznění, mučení apod. Dle žalobce se žalovaný měl zabývat tím, zda důvody pro odeprání mezinárodní ochrany nadále trvají. Za situace, kdy bez řádného odůvodnění konstatoval, že vylučující klauzuli je třeba aplikovat, a tudíž se jeho situací ani situací v zemi původu vůbec nezabýval, jedná se o pochybení a tato vada činí rozhodnutí žalovaného nezákonným.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Dle žalovaného nadále trvají natolik závažné skutečnosti, že mezinárodní ochrana je u žalobce vyloučena z důvodu § 15 a § 15a zákona o azylu. Žalobce v Belgii, v Německu distribuoval drogy a dokonce převážel heroin a kokain do Dánska. Žalobce měl v České republice udělen trvalý pobyt od 6. 12. 2004 do 23. 5. 2016. Ministerstvo vnitra vydalo rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu, a to z toho důvodu, že žalobce byl ve Spolkové republice Německo odsouzen na 3 roky a 2 měsíce a byl zařazen do Schengenského informačního systému SIRENE s tím, aby mu byl odmítnut vstup do schengenského prostoru. Za tímto účelem s ním bylo zahájeno správní řízení o vyhoštění a byl mu vydán výjezdní příkaz. Rozhodnutí o zrušení trvalého pobytu nabylo právní moci 11. 6. 2016 a v cizineckém informačním systému je žalobce nadále veden jako nežádoucí osoba. Dle žalovaného nadále trvají důvody tzv. vylučující klauzule k neudělení azylu. Nebyly shledány důvody pro opakované posuzování žádosti o mezinárodní ochranu.
4. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 s.r.s., v platném znění, v mezích žalobních bodů a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Ze správního spisu vyplývá, že dne 13. 11. 2019 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V rámci údajů k podané žádosti sdělil, že je státním příslušníkem Kamerunu, naposledy pobýval ve městě Limbe. K politickému přesvědčení sdělil, že je politický aktivista, organizuje protesty a informuje lidi o situaci

v jejich zemi. Členem hnutí SCNC se stal roku 1989 a dostává instrukce od vedení hnutí. Získává informace od vedení a přeposílá je lidem doma. K důvodům žádosti uvedl, že se bojí o svůj život. Obává se návratu do země. Musel by projít letištěm v Kamerunu a tam by byl zatčen a posléze uvězněn nebo zabit. Tyto skutečnosti již uváděl v první žádosti o mezinárodní ochranu.

6. Součástí správního spisu je i dokumentace ohledně předchozí žádosti žalobce o mezinárodní ochranu, kterou podal 19. 9. 2016. Řízení o ní bylo vedeno pod č. j. OAM-131/LE-LE05-2016. Správní orgán vydal rozhodnutí dne 26. 3. 2018, dle kterého není možné vzhledem k existenci důvodů podle § 15 zákona o azylu mezinárodní ochranu udělit. Rozhodnutí nabylo právní moci 16. 4. 2018. Proti rozhodnutí správního orgánu žalobce žalobu nepodal. Co se týká skutkových zjištění ve věci první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, vyplývajících ze sdělení žalobce, krajský soud odkazuje na str. 3 odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť tato skutková zjištění jsou správná a odpovídají obsahu správního spisu.
7. Součástí správního spisu je rovněž rozsudek Okresního soudu v Lübecku č. j. 713 Js 12432/12 ze dne 27. 7. 2012, kterým byl žalobce odsouzen k trestu odnětí svobody na 3 roky a 2 měsíce za nepovolené držení omamných prostředků v množství větším než malém a napomáhání k zakázanému obchodování s omamnými prostředky v množství větším než malém. Z rozsudku plyne, že žalobce se pokusil za úplatu 2 000 Euro převézt pro jinou osobu, jejíž jméno odmítl sdělit, 110 kapslí s drogou z Německa do Dánska, kde měla být droga se ziskem prodána. Jednalo se celkem o 101 kapslí s kokainem o celkové hmotnosti 992,2 g a o 9 kapslí s heroinem o hmotnosti 86,59 g. Vzhledem k tomu a k druhu omamných látek, o němž byl žalobce informován, soud uzavřel, že případ nelze kvalifikovat jako méně závažný případ držení omamných látek. Z rozsudku se dále podává, že žalobce byl již dříve dne 6. 12. 2007 odsouzen Trestním soudem v Bruselu za nepovolené držení omamných látek v rámci podílnictví na hlavní nebo vedlejší činnosti zločinného spolčení k trestu odnětí svobody v délce 33 měsíců. Na základě těchto zjištění správní orgán v průběhu správního řízení o první žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany dospěl k závěru, že je nezbytné aplikovat § 15 zákona o azylu. Proti rozhodnutí, které nabylo právní moci 16. 4. 2018, žalobce žalobu nepodal.
8. Součástí správního spisu je i dokumentace a informace, které žalovaný shromáždil v průběhu současného i předchozího řízení ve věci žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Kamerunu. Žalovaný konkrétně vycházel z Informace MZV ČR č. j. 121567-6/2019-LPTP ze dne 30. 7. 2019 – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Informace OAMP – Anglofonní krize, ze dne 24. 6. 2019, Informace norského Centra informací o zemích původu, ze dne 12. 7. 2018 – Kamerun – Anglofonní federalismus a separatismus, Zprávy MZ USA o dodržování lidských práv v Kamerunu za rok 2019, ze dne 11. 3. 2020.
9. Na návrh žalovaného soud provedl důkaz rozhodnutím Ministerstva vnitra ČR ze dne 23. 5. 2016, které nabylo právní moci 11. 6. 2016 č. j. OAM-417-8/ZR-2016, z něhož bylo zjištěno, že žalobci byla zrušena platnost povolení k trvalému pobytu v České republice dle § 77 odst. 2 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb., a byla mu stanovena lhůta k vycestování z území České republiky do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

10. Na návrh žalovaného soud dále provedl důkaz listinou, a to výňatkem z Cizineckého informačního systému CIS, z něhož bylo zjištěno, že je v něm zaznamenán údaj o ukončení platnosti trvalého pobytu žalobce na území České republiky k datu 11. 6. 2016. Z výpisu CIS dále plyne, že Česká republika informovala SIRENE o zrušení pobytu žalobce na území České republiky a ponechání záznamu v SIS.
11. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1.
12. Podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona, řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná.
13. Podle § 15 odst. 1 písm. b) zákona o azylu, azyl nelze udělit, je-li důvodné podezření, že cizinec, který podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, se dopustil před vydáním rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany vážného nepolitického zločinu nebo zvlášť krutého činu, i když byl spáchán s politickým cílem mimo území.
14. Výkladem pojmu „vážný zločin“ se správní soudy opakovaně zabývaly, Nejvyšší správní soud např. v usnesení č. j. 6 Azs 108/2018-28. Nejvyšší správní soud v uvedené věci odmítl jako nepřijatelnou kasační stížnost směřující proti právnímu posouzení drogové činnosti jako „vážného zločinu“. NSS přisvědčil žalovanému, který vycházel z mezinárodních úmluv o boji proti nedovolené výrobě drog a obchodu a poukázal na to, že Organizace spojených národů považuje tyto jevy za vážné ohrožení zdraví a blaha lidí a nepříznivé ovlivnění společnosti. Drogové trestné činy jsou napříč právními řády považovány i za „vážné zločiny“ (s ohledem na okolnosti jejich spáchání). Krajský soud v nyní posuzované věci dospěl k závěru, že žalovaný popsal dostatečně okolnosti spáchání „vážného zločinu“ žalobcem. Odkázal na zjištění z rozsudku Okresního soudu v Lübecku č. j. 713 Js 12432/12 ze dne 27. 7. 2012, jímž byl žalobce odsouzen k trestu odnětí svobody na 3 roky a 2 měsíce za nepovolené držení omamných prostředků v množství větším než malém a napomáhání k zakázanému obchodování s omamnými prostředky v množství větším než malém. Okresní soud v Lübecku uvedl, že případ žalobce nelze kvalifikovat jako méně závažný případ držení omamných látek. Poukázal také na to, že žalobce byl již dříve dne 6. 12. 2007 odsouzen Trestním soudem v Bruselu za nepovolené držení omamných látek v rámci podílnictví na hlavní nebo vedlejší činnosti zločinného spolčení k trestu odnětí svobody v délce 33 měsíců. Dle názoru soudu žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně odůvodnil aplikaci ust. § 15 zákona o azylu. Odůvodnění rozhodnutí žalovaného na str. 7 je dostačující a je opřeno o řádně zjištěný skutečný stav věci. Žalovaný vycházel jednak z informací získaných v rámci řízení o první žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, dále z oficiálních zpráv o zemi původu, z tvrzení žalobce a z rozsudku Okresního soudu v Lübecku č. j. 713 Js 12432/12. Skutková zjištění jsou uvedena na str. 3 napadeného rozhodnutí a soud nepovažuje námitku žalobce, že žalovaný nezjistil skutečný stav věci, za důvodnou. Žalobce spáchal úmyslný trestný čin, jehož závažnost je dána dopadem a mírou devastačního účinku užívání drog na zdraví jejich konzumentů a též souvisejícím negativním dopadem na celou společnost. Žalovaný napadené rozhodnutí o nezbytnosti aplikace § 15 zákona o azylu řádně odůvodnil a jeho rozhodnutí je plně v souladu s dosavadní judikaturou. Okolnost, že žalobce byl odsouzen již v roce 2012 a v roce 2014 trest vykonal, nejsou dle názoru soudu relevantní. Podstatné je dle názoru soudu samotné

spáchání vážného zločinu. Běh času od odsouzení a vykonání trestu k datu podání opakované žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany 13. 11. 2019 není, a to i s ohledem na skutečnost, že žalobce byl již dříve v roce 2007 odsouzen trestním soudem v Bruselu za nepovolené držení omamných látek v rámci podílnictví na hlavní nebo vedlejší činnosti zločinného spolčení k trestu odnětí svobody v délce 33 měsíců, relevantní. Krajský soud zcela sdílí závěry žalovaného, že ve věci žalobce byly naplněny podmínky § 15 zákona o azylu a v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

15. Soud dále odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 60/2007-119, v němž NSS uvedl, že jestliže v průběhu řízení o udělení mezinárodní ochrany bude zjištěn některý z důvodů uvedených v § 15 nebo § 15a zákona o azylu (důvody vylučující udělení mezinárodní ochrany), rozhodne ministerstvo vnitra o neudělení mezinárodní ochrany a není dále povinno zjišťovat případnou existenci důvodů uvedených v § 12 (důvody udělení azylu) nebo § 14a (udělení doplňkové ochrany) uvedeného zákona.
16. Pro posuzovanou věc je rovněž bez právního významu okolnost, že žalobce žil po mnoho let legálně v České republice a že zde nikdy nebyl odsouzen za žádný trestný čin.
17. Za situace, kdy žalovaný zcela správně dospěl v průběhu řízení o udělení mezinárodní ochrany na základě provedení dokazování k závěru, že byly prokázány ve smyslu § 15 zákona o azylu okolnosti vylučující udělení azylu, nebylo žádného důvodu zabývat se důvody podle § 12 zákona o azylu, a tedy i žalobou namítanou okolností, že v případě návratu do vlasti bude vystaven hrozbě pronásledování. Soud v daných souvislostech odkazuje na odst. 22 uvedeného usnesení NSS č. j. 4 Azs 60/2007-119, v němž NSS kromě jiného uvedl, že nebude-li žadateli udělena mezinárodní ochrana, nezůstane bez ochrany, protože mu může být ochrana poskytnuta podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, přičemž ust. § 179 citovaného zákona upravuje důvody znemožňující vycestování cizince.
18. Krajský soud na základě výše uvedeného žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
19. V posuzované věci byly naplněny zákonné podmínky stanovené § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podaná na území České republiky byla správně shledána nepřípustnou a za daného stavu pak podle § 25 písm. i) zákona o azylu bylo řízení zastaveno.
20. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 22.09.2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně